

at tilendebringe denne Sag. Den ærede Con-
seilspræsident har erklæret, at Ministeriet be-
tragter det som sin Opgave, at bringe denne
Forfatningspag tilende. Deri ligger tillige, at,
hvis Grundlovsudkastet bliver forkastet, vil
Ministeriet beholde sin Plads, og jeg skal ind-
rømme, at det vil glæde mig og mange af
mine Meningsfæller, at Saadant skeer; thi jeg
vil hellere see de nuværende Mænd ved Roret
end dem, som ad denne Vej søge at tilrive sig
den Magt, de før til Danmarks Ulykke have
misbrugt. Det er blevet sagt, at den Side,
paa hvilken jeg har stillet mig, ingenlunde har
raakt nogen forsonende Haand ud; men det skal
ikke kunne siges med Rette. Fra Først af
haabede man, at Femtejuniloven uforandret
kunde bibeholdes, og endnu idag opstille vi den,
fordi vi ansee den for det Dnsfeligste; men jeg
er overbevist om, at hvis Regjeringen havde
været noget imodelkommende i det Stykke og
givet os Udfigt til, at en anden Forandring
end den, der nu skal foregaae, kunde bydes os,
saa vilde en ganske anderledes betydelig, fast
og sikker Majoritet have sluttet sig til den.
Det er derfor mit Haab, at endnu i den sidste
Time det foreliggende Endringsforslag vil blive
vedtaget, eller at den høie Regjering vil see sig
foranlediget til at tage det foreliggende Grund-
lovsudkast tilbage.

Conseilspræsidenten: Jeg maa ganske
bestemt forvare mig imod, at Ministeriet har
samlet nogen som helst Majoritet om sig; det har
forholdt sig saa passivt som vel muligt under
den hele Forfatningskamp. Det er altsaa
fuldstændigt Folket, som i dette Tilfælde taler.
Ministeriet har sin bestemte Overbeviisning,
som det vil have, om, hvad der tjener Landet
bedst, og Folket kan vise, om det støtter sig til
den, eller ikke.

Tscherning: Ministeriet har den be-
stemte Overbeviisning, at det ikke vil indrømme
Rigsdagen den sædvanlige Frihed til at be-
handle Sagen paa, efter som den i Forveien er
præjudiceret; man kan ikke komme fra, at Re-
gjeringen har ladet dette Spørgsmaal præjudi-
cere af en udenfor-liggende Forsamling. — Jeg
skal foreløbigt igjen optage Spørgsmaalet om

„Bidrag“, og jeg skal da gjøre opmærksom paa,
at der i den samme § 37 findes to forskjellige
Udtryk for — saavidt jeg kan antage — at
betegne den samme Art Berettigelse; thi jeg
troer ikke, at de selvskrevede Vælgere paa Landet
skulle dømmes efter nogen anden Maalestof
end de Skatteydende i Kjøbstæderne. Det kan
ikke være Tilfældet, thi der maatte da i den
Henseende være henviist til en anden Lov end
Valgloven af 4de December 1863 med Tillæget
af 1864. Det er den, hvortil der er henviist;
det er deri, Definitionen findes, men der findes
ikke et Ord om dette „Bidrag“. Jeg skal
imidlertid berøre Alt, hvad der nylig er sagt
til Forsvar derfor. Der er sagt, at dette Ud-
tryk expres blev sat ind efter en Forhandling
om denne Sag, men hvor er denne Forhand-
ling bleven ført? Er den ført nogetsteds for
aabne Døre? Kan den, naar denne Sag en-
gang kommer til Retsforhandling, lede Dom-
meren til at vælge den Mening, man har havt
indenfor den samme Paragraphs Grændser?
Nei! Den giver ikke den mindste Veiledning.
Der som dette Spørgsmaal var blevet behandlet
her i Salen, og der var blevet sagt: Vi mene
her ved „Bidrag til Stat og Commune“ det
Samme som ellers ved „Stat og Afgift“, saa
kunde det maastee være, at man til Nød havde
kunnet holde sig dertil; men intet Saadant
foreligger. Det er indenfor et lukket Raag, at
slige Forhandlinger have fundet Sted, og, som
det synes, endog kun mellem nogle saa Med-
lemmer. Man henviser nu til Communalloven
af 1855 og siger, at deri vil man finde dette
Udtryk med Hensyn til Amtsraadene; det skal
være et afgjørende Moment. I denne Lov
kunde Spørgsmaalet imidlertid ikke findes afgjort
med Hensyn til Skatter, efter som Skatter til
Staten ikke kunne være omtalte i den, men det fin-
des heller ikke afgjort med Hensyn til Afgifter
til Kommunen; thi det hedder i § 8: „Amts-
raadet skal bestaae af Amtmanden som For-
mand og, efter Kongens Bestemmelse, paa For-
slag af Amtsraadet, af 7, 9 eller 11 valgte
Medlemmer. Den større Halvdeel vælges af
Sogneforstanderskabernes dertil udnævnte Valg-
mænd paa den Maade, som er foreskrevet i
Anordning af 13de August 1841 § 29. Den
mindre Halvdeel vælges af et Antal ligt med